

متن پرسش

با سلام و عرض ادب. استاد عزیز در رابطه با فرمایش شما مبنی بر اینکه در راه کسب معرفت خیلی سوال نکنیم یه تشبیهی به ذهنم رسید لطفا ملاحظه بفرمایید: استاد عزیز مکرر می فرمایند سوال نکنید. سوال حجاب است و «اسرار طریقت نشود حل به سوال».. به ذهنم رسید انسانی که می خواهد شنا را بیاموزد وقتی در آب پرتاب می شود اگر دست و پا بزند فرو می رود و راه به جایی نمی برد. قدم اول در آموختن شنا و حرکت در آب آرام بودن و دراز کشیدن و حتی نفس نکشیدن است تا با حبس نفس و سکون اعضا خود را روی سطح آب نگهدارد و سپس به آرامی با حرکات مناسب به راه بیفتد انسان هم باید در وادی معرفت در مقابل نور معارف بی حرکت و آرام بنشیند و دست و پای الکی نزند تا به فضل الهی او را در مسیر مناسب خودش و به طریق مناسب خودش به راه بیاندازند و در دریای مواج معارف موفق به شنا شود و الا به محض افتادن در آب غرق می شود. التماس دعا

متن پاسخ

۲۴۳۴۷- باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظرم همین طور است. البته در صورتی که انسان در مسیر شریعت قرار داشته باشد و معارف اولیه را کسب کرده باشد. آری! در آن صورت «خود راه بگویدت که چون باید کرد». موفق باشید